

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

7. Quonam tempore translatum in Silo tabernaculum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

narratione temporis ordinem non obseruari. Adhæc cum filij Iuda in terra ne dubio fortitione ad Iosue accessissent, solus Caleb locutus dicitur, qui militiam sibi sub Moysæ ditionem obtinuisse, ne scilicet postea in diuersis tribus difficultas oriretur ratione Hebronis. Si verò non nisi post fortitionem Caleb suum negotium proposuisset, videri potuisset, non omni fortitione Hebron enim in quacumque tandem sorte fuisset, tribu Iudæ acerbissime in huius tribus potestario contineretur, siue non: facta autem hac potestatis omnis iniuriæ species vitabatur.

Adi. Opinione rationem.

8. Ad rationem Abulensis responderi potest. 1. id minime ablatum si diuina dispositione ita contigisset. Nam & Sichem ex maiore additione ad tribum Ephraim accessit, ut fateretur Abulensis infra caput Sicetiam partes aliquæ tribuum Dan & Manassis à cæteris loco distinctas, nec inde obstabat, quo minus singulæ tribus debitam sibi portionem distinctas iure fortes haberent, ut notat Serarius. Responderi potest, non fuisse huius diuisionis periculum: cum enim promissa ditio assignata non fuisset, puta Salianus hac occasione datam esse tribui Iudæ hæreticè ditata, ne familia Caleb à reliqua tribu Iuda separaretur. Quod ex illo Iosue 15, v. 13. Caleb vero filio Iephone dedit partem in medio filiorum Iuda præceperat ei Dominus.

IOSVE XVIII. v. 1.

Congregatiq; sunt omnes filij israel in silo, ibiq; fixerunt tabernaculum et cetera. fuit illis terra subiecta.

QVÆSTIO VNICA.

Quonam tempore translatum in Silo Tabernaculum?

Respondetur in cōmuni.

1. EO tempore terram Hebræis subiectam fuisse, saltem quoad partem, ita ut nemo in eos vim & arma pararet, indicat hic periculum, clarè quidem in Latino & Græco textu; in Hebræo commode dicitur, & terra subiecta ante ipsos, siue ad facies eorum. Ita Lyranus, Mafius, Menochius, Bonfrerius in hunc locum, Salianus an. m. 2390. num. 1. dicitur finitibus hæc Tabernaculi translatio facta est.

In partibus variis scripturarum.

2. At quoto anno ab ingressu in terram? Decimoquarto claudii Hebræi, quibus non aduersatur Mafius, nec Magalianus, Serarius verò hoc concordè pene omnium auctoritati ac sententiæ, ut anno à Iordani transitu quarto Silentem Tabernaculi factam existimemus: Iosue 18. q. 7. Mentio per aliquot annos interruptam fuisse terræ diuisionem, quæ scilicet instituta fuerat; horum tamen annorum numerum non exprimit.

Concluditur
147.

3. Torniellus autem & Salianus tot annorum moram in Galgalis non pa-
 ratur, sed ille anno 7. introitus in terram Chanaan; hic sub eisdem anni 7.
 finem vel certè octavi initium, demigrationem populi cum Sanctuario è Gal-
 galis in Silo signandam arbitratur. Torniello subscribit Bonfrerius hinc, dum
 hoc factum anno altero à Galgalæ sortitione. Possissima horum ratio, &
 mox iudicio valde probabilis, est, quod non appareat vlla iusta causa, cur tor-
 tio ista, quam omnes, etiam Hebræi, mox vt Silunta ventum est, peractam fa-
 cerent, in septennium dilata fuerit: imò non desunt indicia, quæ contrariam
 comeduram pariant. Credibile est Sacerdotes & Leuitas magno desiderio ad
 decimas aspirasse, sicut & ad vrbes atque suburbana sibi ex lege debita, in quo-
 rum tamen possessione venire non poterant, nisi prius reliquæ tribus suas hæ-
 reditates diuisissent. Decebat, vt essent ciuitates refugij, ijs parentes, qui casu
 homicidium perpetrassent: Rubenitæ, Gaditæ & dimidia tribus Manassæ do-
 mum habebant, optabant primo quoque tempore audire vocem illam, qua
 Iosue collaudatos tandem missos fecit: *reuertimini & ue in tabernacula vestra, &
 in terram possessionis, quam tradidit vobis Moyses famulus Domini trans Iordanem.* Iosue
 22. ver. 4.

4. Hæc & similes causæ sat granes fuerunt, vt Iosue septem tribus ob-
 iurgaret & diceret: *Vsquequo marceitis ignauia, & non intratis, ad possidendam terram,*
quam Dominus Deus patrum vestrorum dedit vobis. Iosue 18. v. 3. Esto hæc negligenti-
 a non septem annorum, sed paucorum mensium fuerit, ex quo Silunta cum
 Sacerdotibus migrauerant. Deinde opinio Hebræorum de dilata ad annum 14.
 Tabernaculi in Silo translatione tribus nititur fundamentis. *primo* Israëlitas
 terram possedisse 850. annos. *secundo*, horum annorum finem incidisse in an-
 num 14. ab Vrbs & Templi excidio. *Tertio*, isto anno 14. calamitatis Ierosoly-
 mitanæ iubilæum incepisse, sed hæc fundamenta partim sine veritate, partim
 sine partium consensu posita sunt, vt Iosue 14. v. 7. num. 6. annotaui.

Ad ratio-
nes contra-
p. 14.

P.
Philippi

Chronologia
Testamenti

A IV
17

IOSVE XXIV. v. 29.

Mortuus est Iosue filius Nun, seruus Dei centum & decem annorum. Totidem Iosue mo-
 annos vixerat Ioseph, Gen. 50. v. 22. Quoto autem sui Principatus an-
 nis post Iordanis transitum mortuus sit, Scriptura silet: quo fit vt liberam
 de annis Prefectura illius opinandi licentiam Scriptores vsurpent. Quot an-
 nos Iosue præsuerit, ignoratur, inquit Scaliger. Quidam annos Magistratus Iosue, sunt opi-
 nis 40. qui Othonieli adscribuntur, contineri putant, vt Lyranus. 3. Reg. 6. n. 11.
 Iosue Iud. 1. q. 12. Ribera lib. 1. de Templo cap. 1. Rab. Leui apud Masium,
 Sethus Caluissius, &c. Nonnulli Iosue gubernationi septenniū tantum conce-
 dunt.

Iosue mo-
ratur.
Quot an-
nos præsue-
rit, sunt opi-
nionos.

dunt, vt Adrichomius. Aliqui 8. aut 9. annos, vt Mercator: aliqui 10. vt Canus, Arias, quibus fauet Canus de locis Theolog lib. 11. ad 12. argumentum fragatur Tormiellus ann. m. 2591. num. 14. Aliqui 14. vt Rab. Mose apud rium, Petauius lib. 9. cap. 23. & lib. 13. ad an. m. 2506. Alij 17. Beda, Ioannicus, Ioannes Benedictus 3. Reg. 6. Salianus ann. m. 2600 num. 2. & de riji Hugo Brughdonus in suo concentu. Alstedius, Bucholceronum cura. Alij 18. Genebrardus, Temporarius, Tremellius, Beroaldus, H. Chytræus in suo Onomastico. Alij 25. Iosephus lib. 5. Antiq. cap. 1. esse posse videtur Caluissus ann. m. 2518. Iosua, inquit, Dux Israelitarum Imperij 25. Alij 26. Comestor, Gordonus, Bellarminus. Alij 27. Clericus lib. 1. Stromatum, Eusebius in Chron. S. August. lib. 18. ciuit. cap. 11. vita & morte Sanctorū, Fasti Siculi. Theophil. lib. 3. Niceph. Constantinus Sincellus, Gagneius, Henricus Samerius, Bibliander, Rabag. Iosua inclinat Sulpitius lib. 1. historia: De imperij Iosue tempore parum desino, quæ tamen opinio est, eum 27. annis præfuisse Hebrais. Alij 28. Seder Olam Salomon, Kimhi, Radak, Abraham Godolias, apud Serarium, quædam Masius, Iosue ultimo cap. 5. Seruiuit autem. Alij 30. Iulius Hilarion, Eusebius apud Eusebium lib. 9. Præpar. Euang. Alij 32. Veronius & Funcius Iosue naram in Compendio.

*Opinio
austoria.*

2. Probabiliorem eorum supputationem reor, qui Magistratum Iosue mortem Moyfis 17. annos adscribunt: quam in sententiam relabuntur 17. annos Ahialonis prætermittunt, vt Eusebius & S. Augustinus lib. 1. cap. 22. Iosue porrò ante annum secundum remissionis obiisse, præterea tradiderunt: quod meis rationibus conuenit, quæ primum annum cum ordiuntur ab autumno anni ante Christum 1445. Principatus huius autem obitum refero ad annum ante æram Christi 1440. ab Iosue condito 2600. desinentem, aut 2601. ineuntem si non fallor: Hebraeorum Calendaria, quæ 26. die Nisan Iosue excelsum signant.

Laus Deo.